

Bandė Atstatyti Senąją Rusiją

Kiekvienas gamtoje daiktas atgyvenęs savo laiką ima nykti, pagaliaus suvisai numiršta, ir jau niekuomet neatsinaujina.

Taip nyksta ir miršta augalai, paukščiai, gyvuliai, žmonės; tą pergyvena ir visuomenės atgyventos tvarkos, jei tik surėdymo forma nusesta ir pradeda neatatyt visuomenės daugumai.

Klasinė imperija Romos mirė, užleisdama vietą barbarams ir daugiau ji neatsinaujins. Feodalizmas mirė, užleisdamas vietą kapitalizmui. Jau nuseno ir kapitalizmas, jo surėdymo forma nepatenkina plačių visuomenės masių ir turi trauktis iš gyvenimo tarpo, užleisdama vietą dirbančiajai klasei—proletariatui diktatoriui. Proletarijui diktatoriui priuot visuomenę prie komunistinio žmonių sugyvenimo (bendradarbiavimo) kas pasiliks amžina, niekuomet nepamainoma.

Kapitalizmo griuvimą greitina darbininkų klasė

Dabartinis pasaulis pasidalijęs į dvi priešingas puses; vienoj pusėj stovi valdančioji kapitalistų klasė su visais savo pagalbininkais, kitoj—proletarijui klasė, prysaky su Komunistų Partija. Komunistų Partija yra darbininkų klasės galva, smegenys, kurie rikiuoja darbininkų spēkas užduoti mirtiną smūgį kapitalizmui.

Kompartija yra gana jaunutė, jos gimimą galima skaityti tik nuo 1904 met., bet jau suspėta sulost visuomenėj milžinišką rolę: jau ji paliuosavo šeštadalį visos mūsų planetos sauzemio nuo kapitalistų ir suspėta per šį trumpą laiką išsiplėsti ir tvirtai įleisti šaknis po visas kitas šalis, kurias jokia kap. jėga nepajėgia išrauti, kas aiškiausiai iitdyja, kad greitai ateityj proletariatas prysaky su Kom. Partija, kirs per galvą mirtiną smūgį kapitalizmui.

Kapitalizmas nori atgauti pralaimėtas pozicijas

Žinoma, kad vienas šeštadalį mūsų planetos sauzemio jau paliuosuota nuo kapitalizmo; ten šeiminkauja dirbančioji klasė, darbininkai ir valstiečiai, trumpai sakant—Sovietai. Bet senosios tvarkos šalininkai: kunigaikščiai, generolai, dvarponiai, fabrikantai, bankieriai, caro činauninkai (valdininkai), dar vis svajoja apid prikėlimą iš numirusių senosios Rusijos.

Pastaruoju laiku nabašninko caro dėdė Nikolai Nikolajevič išleido manifestą Paryžiu, kuriame drąsina baltagvardiečius gyvenančius užsieny, nepulti dvasioj ir būti pasirengusiems neužilgo grįžti Rusijon, kad greitai Sovietai grįs ir senoji tvarka prisikels iš numirusių.

Delto pastaruoju laiku palaiminti Nikolai Nikolajevičio ir Anglijos lordų monarchistai perėjo slapta Sovietų rubežius, bandė

prikelti senąją Rusiją: šnipinėjo, iš pasalų žudė Sovietų darbuotojus ir mėtė į Sovietų įstaigas bombas. Jie ruošė būsimam karui, Anglijos su Sovietais, dirvą ir manė, kad jų teroristinį darbą paseks Sovietų masės.

Be, nabagai, skaudžiai apsi-vylė... Jie nesuprato, kad Sovietų valdžia—yra ta pati Sovietų liaudis, kuri labiausiai neapkenčia baltagvardiečių, pradedant Nikolai Nikolajevičiu, baigiant socialdemokratais.

Sovietai visam pasauliui įrodė, kad Sovietų valdžia—yra ta pati Sovietų liaudis. Todel Nikolai Nikolajevičio palaiminti baltagvardiečiai ir Anglijos pasiūstieji šnipai, teroristai neturi jokių pasisekimų darbuose ir mažai kam iš jų teška grįžti pas savuosius.

Sovietai neįveikiami

Kaip tik Anglija nutraukė su Sovietais ryšius ir pasiuntė gaujas šnipų, teroristų paruošti naujam karui dirvą, sujūdino visą Sovietų liaudį: per visą šalį persirito banga masinių protesto demonstracijų ir visos kariškos ir civilės organizacijos griebsi stiprinti šaties apgynimo jėgas.

Anglijos lordai tai numato ir mažiau pradėjo gaudinti Sovietus karu, o paskutiniū laiku Londono lordai net pradėjo kalbėti apie atnaujinimą diplomatinį ir komercinių ryšių su Sovietais.

Taigi, jau ir priešai pradėjo persitikrinti, kad Sovietai neįveikiami.

Be, nereikia manyti, kad imperialistai jau nesvajos Sovietus ginklu užpulti. Jie svajoja (ir da kaip) užpulti Sovietus, tik visa jų bėda, kad tarpe savęs jie negali susitarti, nes visi jie nori užsiimti plesikavimuos pirmenybę.

Dabar sušauktoji Tautų Lygos Ginebroj nusiginklavimo konferencija, dar kartą parodė savo ir visos kapitalistų klasės lėpšiskumą: jie net tarp savęs nepajėgia susitarti o ką jau bekalbėti apie atlikimą sudėtingesnio darbo, kaip nusiginklavimas. Nors ištikrųjų jie niekuomet nemanė ir nemano apie kokį ten nusiginklavimą. Klaidinga ir naiviška būtų manyti, kad jie kada-nors nusiginkluos, iki bus valdovais.

Šiaip ar taip, bet dar kapitalistai ir visi rusų baltagvardiečiai svajoja prikelti iš numirusių carų Rusiją. Bet drąsiai iš kalno galime spręsti kad tokius bandymus kapitalistams bedarant, greit juos patikri nabašninkės carų Rusijos likimas.

Galų Trempas.

Isteigimas „Rytojaus“ Spaudos Preso ir Namų Fondo—yra pradžia Argentinos lietuvių darbininkų budavojimo tvirtovės.

Žinios iš SSSR.

Drg. Rikovas apie žemės ir pramonės ūkės progresavimą

Sulig pranešimų, pasėlių plotas Sovietų Sąjungoj perviršijo prieškarinę normą.

Drg. Rikovas visos Sąjungos susivaziavime pasakė, kad šiais metais Sovietų Sąjungos pasėlių plotas perviršija 1916 m. pasėlių plotą 5%.

Drg. Rikovas taip-gi pažymėjo paskutiniųjų metų žemdirbystės techniską progresavimą.

Jis apskaitliavo Sovietų Sąjungos dirbamų traktorių skaičių 13.500, o žemės ūkio įrankių gamyba palyginamai prieškarinius lai-

kus padidėjo, sulig jo apskaitlevimu. 20%.

Nėpaprastai greitai, sako drg. Rikovas, kyla Sov. pramonė.

1927 m. Sovietų valdžia asignavo del išpildymo įvairių pramonės pobūdžio projektų (labiausia fabrikų statybos) 170 milijonų dolerių.

Dono Rostovel dabartiniu laiku statoma žemės ūkio mašinų dirbtuvė, Stalingrade—traktorių fabrikas, Kerčiuje ir ant Magnitnio kalno (Uralas) metalo dirbinio dirbtuvės, o Tuapse—valymo nafto dirbtuvė.

Drg. Vorosilovas apie Juodųjų jūrių įvyką

Sovietų Sąngos kariškų spēkų komisaras d Vorosilovas išleido aplinkrašty, kuriame suveda Juodųjų jūrių lžyno kariškas spēkas.

—Mano akaizdoj apžiūrėtinį, sako d. Vorosilovas, taktiški užsiėmimai Juodųjų jūrių laivyno svarbiausių jėg o taipogi evo-luciniai kovų gijai divizijos eskadrono minasidžių, suteikė galimybę persitikinti, kad Juodųjų jūrių kariškas lžynas pilnai išsilavinęs mūšiam Raudonasis laivynas netik suarkės savo materialiską dalį, tt ir savyje vaizduoja stiprią jėg, tinkantį išristi pavestus jam ūšio uždavinius.

Toliaus atnkrašty d. Vorosilovas sako:

—Tartamė santvarka ir prisiartinimas aujų krovinių intervencijų pavus verčia į trumpiausį laiką pšalinti visus laivyno trūkumus į pilnai turime sutvarkyti mūšiojeles. Juodųjų jūrių laivynas Diēsės Sovietų Sąjungos stovi rie pietinių jūrių vartų.

Nuo jo trtumo ir kariško išsilavinimo, pklusio apsaugojimas pietinių Sviētų rubežių.

Naujos žemės valstiečiams

Del priežaties šiaurinės Dvino gubernijos valstiečių mažai turėjimo žemė, Narkomzemas paliepė perduoti iš gubernijos žemės fondo 19 niškiųjų žemės plotų, suviršum 8 tūkstančių dešimtinių. Šias žemes išdalins gubernijos rajonų mažžemiams valstiečiams.

Daug pastatys kambarių darbininkams

Sekančiam budavojimo sezonui del pastatymo naujų būtių Leningrado darbininkams valdžia asignavo 19 milijonų 380 tūkstančių rublių. Viso bus apstatyta 101 tūkstantis kv. metr. žemės plotas.

Perstato uosta

Novorosisko uoste dabar vyksta pastatymas naujo milžiniško šaldytuvo darbai, del greitai gendancijų krovinių. Šaldytuvo pastatymas baigsis su 10 metinėm spalio sukaktvėm.

Uosto medinis krantas pmainomas gėžim ir cimentu. Priplauka paiginama 80 metrų, tokiu būdu padidina uosto praleidžiamoji anga.

Sovietų laikraščių tiražas

Dabartinis Sovietų laikraščių tiražas siekia kasdien 8 milijonus egzempliorių.

Apart keliolikos tūstančių periodinių leidinių randasi dar ypatingas laikraščių tipas—sieniniai laikraščiai. Jų priskaitoma keliolika tūstančių.

Tik vienoj Maskvoj randasi 1500 sieninių laikraščių.

Naujas žemės palydovas.

Hamburgo observatorijos direktorius daktas Beade surado naują dangaus kūną, turintį visus planetos ženklus.

Tai mažutėlis mėnulis. Jo greitumas siekia 6 tūkstančius metrų į sekundę. Jį galima priskaityti prie deimtos kategorijos žvaigždžių didumo; jis matomas tik per tam tikrą teleskopą.

Astronomai spēja, kad naujoji planeta papulė į žemės traukimo sferą, kuonet ji perkirto žemės orbitą.

Naujasis dangaus kūnas randasi nuo žemės tolyme 4.225 kilometrų ir jis 24000 kartų mažesnis už mūsų žemės palydovą, mėnulį.

Rytojaus Bendrovės Pirmo Visuotiniojo Pajininkų ir Atstovų Susivaziavimo

PROTOKOLAS

Susivaziavimas įvyksta 10 liepa 1927 m. Buenos Aires mieste, Calle Suarez 2034.

1 Sesija

1) Susirinkimo atidarymas ir prakalbos.

Susivaziavimą atidaro B-vės pirmininkas d. Venckūnas 13 val. 30 min. D. Venckūnas sveikina susivaziavimo dalyvius, primindamas dabartinę Lietuvos ekonominę ir politinę padėtį, apie nužudytus fašistais darbininkų ir valstiečių vadus; pasiūlo žuvusius pagerbti. Visi, atsistojimu pagerbia. Paskui perstato kalbėti d. Br. Švedas.

Drg. Br. Švedas savo kalboje plačiai išaiškina, ką „Rytojaus“ B-vė, nuo jos susitvėrimo iki susivaziavimo nuveikė ir koki jos uždaviniai stovi prysaky.

Toliaus kalbėjo d. Venckūnas, taip pat apibūdindamas B-vės nuveiktuosius darbus ir ragino energingiau dirbti ir dirbti, nes darbo dirva, sako d. Venckūnas, yra tinkama.

Draugų prakalbas susirinkusieji išklausė orielankiai ir išnešė protesto rezoliuciją prieš fašistų kruviną terorą Lietuvoj.

2) Mandatų priėmimas.

Mandatų Komisijos d. d. L. Švedienė ir Jonikas kviečia atstovus užregistruoti mandatus. Užsiregistruoja šie atstovai: 1) nuo Pašelpinės Draugijos „Aušros Žvaigždės“ Rosarijoj, d. J. Mai-nionis (atstovauja 98 žmonių); 2) nuo Pašelpinės Draugijos „Vargdienis“ Berissoj, d. d. T. Žebrauskas, P. Mudrauskas, P. Dalinda (atstovauja 98 žm.); nuo LDADPA-los kuop. DMR. Buenos Aires d. A. Stalorius; nuo LDADPA-4os kuop. Berissoj, d. d. A. Petrila, P. Ivoškevičius (atstovauja 47 žm.); nuo LDADPA-los kuop. B-Airėj, d. d. J. Baltušninkas, P. Krapavickas ir O. Undraitienė (atstovauja 74 žm.); nuo LDADPA-os kuop. Kordoboj, d. Tockus. Viso ats-tovų nuo organizacijų 14, pajininkų 30 ir svečias (kartu ir pajininkas) d. Rukšys iš Rozarijos.

Išrenkama draugai, del sustatymo protesto revoliucijos prieš kruviną fašistų terorą Lietuvoj, d. d. L. Švedienė, J. Švedas ir J. Bieliauskas.

Mandatai ir Komisija sudarymui pr. rezoliucijos užvirtinta vienbalsiai.

3) Prezidiumo rinkimas.

Pirm. d. Venckūnas prašo statyti kandidatus. Į prezidiumą slap-tu balsavimu išrinkta d. d. Venckūnas 20 bals., Žebrauskas 7 bal. Jonikas 2 bals. Pirmsėdžio vietą užima d. Venckūnas.

Renkama protokolų sekretorius. Į sekretorius slap. balsavimu išrenkama d. d. Graibus 12 bals., Bieliauskas 11 bl., Jonika 7 bl. Protokolų sekretoriaus vietą užima d. Graibus. Išrinktam prezidiumui dalyviai įgalioja tvarkyti susivaziavimą.

4) Raportai.

B vės pirm. raportas ir Komisijų raportai.

B-vės sekretoriaus d. J. Jurgelaičio raportas priimtas be pataisų; B-vės pirm. d. Venckūno raportas priimtas be pataisų; redakcinės kom. d. Br. Švedo raportas priimtas be pataisų; literatinės kom. d. d. Žigo ir Graibus raportas priimtas su paaiškinimais; Kontrolės kom. d. d. P. Sikeraičio ir Joniko raporte pasirodo ne-

aikumo iš izdo stovio; d. Jonikas kaltina buvusį B-vės įždininką d. L. Bernotą. Bernoto susivaziavime nesiranda. Drg. Rukšys daro įnešimą, kad čia pat parašyti pakvietimą Bernotui, kad jis čia atvykęs pasiaiškintų. Kadangi pasirodo, kad B-vėj vedamos dvi izdo knygos, d. Mališauskas pasiūlo užvesti vieną knygą, jei galima, ir kad tą pareigą atliktų buvusis įždininkas su kontrolės komisija; už surastus trūkumus privalės atsakyti buvusis įždininkas. Drg. Mališausko įnešimas priimtas.

5) Tolymesnė B-vės eiga ir jos užregistravimas.

Vienbalsiai priimta B-vę neatidėliojant užregistruoti. Užregistravimu rūpintis išrinkta d. d. Baltušninkas 27 bals., P. Stalioraitis 20 ir Br. Švedas 7 bls. Į užregistravimo komisiją įeina pirmutiniai trys draugai, o d. Br. Švedas lieka kandidatu. Eina svarstymas kokias turės teises išrinktoji komisija B-vės užregistravimo. Po trumpų apkalbėjimų paleista ant balsavimo; 15 balsų už, prieš 8. Komisijai suteikta pilna autonomija B-vės užregistravime; užregistravimo rezultatus komisija turės pranešti pajininkams aplinkraščiu ir per „Rytoją“.

Seka B-vės tolymesnė eiga. Drg. Br. Švedas pasiūlo B vėi neatidėliojant įsteigti klūbą. Prasi-deda diskusijos. Drg. Graibus pasiūlo klūbą steigti, kuomet B-vė įsigis savo namą. Susidaro dvi propozicijos: viena, kad steigti tuojaus; kita,—kad atidėti, kuomet B-vė įkurs savo namą. Leidžiama ant balsavimo; pirmoji propozicija gauna 21 bls., antroji—13 bls. Kyla klausymas, ar klūbe turės būti su svaiginamais gėrymais ar besvaiginamų; su svaiginamais, minkštais, gėrymais paduota 22 bls., be svaiginamų—10 bls.

Seka „Rytojaus“ platinimas. Nutarta kiekvieną mėtą paskirti du mėnesių „Rytojaus“ propagandai; kas surinks 15 metinių prenumeratorių, tas gaus veltui metams vieną prenumeratą „Rytojaus“ platiniojai gaus 33,3% atlyginimo, t. y. 5 c. nuo numerio. Neparduotus Nr. pardavinėti papiginta kaina, o bedarbiams išdalinti veltui.

Susirinkimas pertraukiamas 1 valandą.

2 Sesija

Antroji sesija prasideda 16 v. 30 m. Dalyvauja visi pirmoj sesijoj užregistruoti atstovai, pajininkai ir svečiai.

6) Laikraščio turinio klausymas.

Drg. Rukšys aiškinasi, kad del stokes laiko turys važiuoti namon; linki viso gero testų susivaziavimą ir linki B-vei ir jos leidžiamam laikraščiui „Rytojus“ ateity dar labiau darbininkų naudai darbuotis; apledo susirinkimą 17 valandą.

Svarstoma „Rytojaus“ turinys. Redakcinės kom. d. Br. Švedas, ligi šio laiko ėjęs redaktoriaus pareigas, aiškina, kad „Rytojaus“ kryptis užgirta užsienio draugų ir siūlo tą pačią kryptį palikti ir ateity taipgi jis nurodo, kad dar laikrašty del stokes laiko, praktikos, yra kai-kurių trūkumų ir pabrėžia, kad trūkumai greitai ateity Tąsa ketvirtam puslapy

SVEIKATOS KLAUSIMAS SOVIETŲ SAJUNGOJE

Jokioj kitoj šalyj nėra taip rūpinamasi žmonių sveikata, kaip Sovietų Sąjungoj. Iš tikrųjų, būtinai valdžios visai nekreipia dėmesio, kas liečia likimą darbo žmonių. Kas kita su Sovietų valdžia, kuri susideda iš darbininkų ir valstiečių. Jai labai arti prie širdies sveikata visuomenės.

Pavyzdžiui, tokioj Amerikoj valdžia užlaiko įvairiausius departamentus, bet jūs čia nerastite sveikatos departamento. O Sovietų Sąjungoj gyvuoja gerai suorganizuotas sveikatos departamentas, kurio direktorium yra Dr. Semaška, kuris savo nuveiktais darbais medicinos srityje yra gerai žinomas ne tik Rusijoj, bet visam pasaulij.

Sveikatos departamento suvažiavimas

Šiomis dienomis Maskvoje Sovietų valdžios sveikatos departamentas laikė savo konvenciją. Tai buvo milžiniškas susirinkimas gydytojų ir šiaip sveikatos srityje veikiančių žmonių iš visų Sovietų Sąjungos kampų. Dalyvavo net 1,000 delegatų.

Konvencija išklausė raportą iš pereinamųjų metų veikimo, kuris parodė, kad nepaisant visų keblumų, nepaisant to, kad darbas šioje srityje yra naujas, jau spėta padaryti didelis progresas. Šis departamentas rūpinasi ne tik gydymu ligonių, bet kuo daugiausia krepia domės į apsaugojimą žmonių nuo ligų. Mokinimas žmonių kaip užsilaikyti patiemis, kaip užlaikyti savo kambarius, savo miestus ir sodžius, kaip įsteigti dirbtuves ir ofisuose sveikatai prielankias sąlygas, tai yra pirmiausia užduotis sveikatos departamento.

Draugas Louis Engdahl, narys Amerikos Darbininkų (Komu-

nistų) Partijos Centralio Komiteto ir redaktorius „Daily Worker“, buvo išrinktas Komunistų Internacionalo pasveikinti sveikatos departamento kongresą varde Internacionalo ir Amerikos Darbininkų (Komunistų) Partijos. Drg. Engdahl pasakė gerą prakalbą, nurodymas skirtumą sveikatos srityje tarpe Sovietų Sąjungos ir Jungtinių valstijų. Čia valdžia jokios atydos nekreipia į darbininkų sveikatą ir gyvenimas statomas pirmon vieton.

Dr. Semaškos prakalba

Dr. Semaška, kaip, galva sveikatos departamento ir kaip kongreso pirmininkas, po d. Engdahl prakalbos, padarė sekamą trumpą pareiškimą:

„Varde šio kongreso leiskite man ištarti širdingą ačiū ir giliausią įvertinimą Komunistų Internacionalui už jo linkėjimus, mums čia priduosius per d. Engdahl.

„Leiskite man išreikšti mūsų geriausius linkėjimus mūsų broliškai Amerikos Komunistų Partijai.

„Leiskite man išreikšti mūsų didžiausią liūdesį delei mirties drg. C. E. Ruthenbergo, tos partijos sekretoriaus.

„Mes, laikome už garbę, kad d. Ruthenbergo pelenai rado sau amžino poilsio vietą čionai. Kremiaus sienoje draugė su pelenais kitų revoliucinių vadų.

„Leiskite man užtikrinti Komunistų Internacionalui varde Sovietų Sąjungos Sveikatos Departamento Seštosios Konvencijos, jog ir mes komunizmo vėliavą laikome aukštai iškelę.

„Būtent šitoj dviasioj mes esame ir vystysime savo darbą. „Tegu gyvuoja socialė revoliucija!“

Kapitalo sląstuose

Anot priežodžio: genys margas, svietas dar magesnis. Bet niekur gal nėra tokių gyvenimo kontrastų, kaip Pietų Amerikos šalyse. Šios kapitalistais valdomos šalys, didžiausio vargo ir skurdo kupinos. Pamenu aš vieno žmogaus pergyventą tokį baisų įvykį, kurį iki karsto lentai neužmiršiu. Apie jį čionai aš ir pakalbėsiu.

Buvo tai nelabai senai, žiemos metu. Tuo laiku, kaip Pietų Amerikos šalyse mažiausia darbo o daugiausia bedarbės. Buvau aš grįžęs į Buenos Aires tikrą nuo gelžkelio darbų. Pradėjęs ant gelžkelio apie mėnesį laiką sunkaus darbo, uždirbau tik tiek pinigų, kad atvažiuos miestan užteko man jų nei mėnesiui laiko užsimokėti už kambarį. Prisiėjo apsigyventi pačiame pračiausiame ir pigiausiame, prie aludės, viešbuty, (gerai, kad ne po tiltu. Red.) kurių čionai randasi daugybės. Yra tai biurių ir nemalonių lindyne, kurios išnaudoja biednuomenę iki paskutinio. Kadangi kambarį stovėjo keturios nešvarios lovos iš kurių tik vieną aš galėjau užimti, tai visas likusias bežiūrint užėmė, tokie pat piliečiai, nežinomų man valstybių, kaip ir aš. Apsigyvenome, susipažinome. Pasirodė, jie tiką grįžę nuo kukurūzų darbų, sutinosiomis ir sutrukusiomis rankomis. Nusprendėme ieškoti darbo, be kurio čia gyvenimas neįmanomas nei vienos dienos. (O kur įmanomas? Red.) Aš pasitrankeš po miestą keleta dienų, gavau, o jie ne; pagyvenę dar šiek tiek, ir išleidę paskutinius centus išvažiavo ant to paties gelžkelio, kur aš dirbau. Išvyko jie prakaituoti nuo ankstyvaus ryto iki vėlam vakarui

vien tik už maistą, nei ant drapanų neužsidirbdami. O aš dirbau mieste, ir tame viešbuty gyvenau. Ką uždirbau, tą pragyvenau, bet už tai savo kambarį daugybę žmonių praleidau.

Grįžęs vieną vakarą nuo darbo namo, radau besėdintį kambarį vieną iš senų savo pažįstamų. Viens kitą greitai pažinę apsidžiaugėme, pasisveikinome ir pradėjome kalbėtis. Pasirodė, kad jisai tiką buvo iš Montevideo atvažiuojęs.

—Reiškia, tu Jonai, tiką iš Urugvajaus?

—Taip.

—Ką čia manai daryti?

—Manau, ieškoti darbo.

—Na ar-g Montevideo jo nėra?

—Ne. Tenai darbo visiškai negalima gauti ir nėra kur ieškoti. Veikia tik tramvajus ir gyvulių mušykla. O daugiau jokių darbų nėra. Atėjus žiemai ir iš pastarųjų žmonių liuosuoja.

—Blogai! Čionai taipogi tu jokio darbo negausi.

—Kaip tai?

—Paprastai. Čia taipogi žiemos metu nieko nėra.

—Taip išvažiudamas aš ir maniau.

—Tai nereikėjo nei važiuoti, kam dar bereikalingos kelionės išlaidos?

—Žinai, nusibodo be darbo sėdėti, jau trys mėnesiai kaip nieko nedirbu. Nusprendžiau ir atvažiuoti.

—Na, o senai, kaip čia, Pietų Amerikoje gyveni?

—Jau greitai šešeri metai bus.

—O, tai bepigu tau važinėti, senas amerikonas, pilnos kišenės pinigų. Tai niekis jeigu ir

pabūsi pora mėnesių be darbo, o vėliau užstojs pavasariui, kiek norėsi galėsi dirbti. (Kiek ir žiemą. Red.)

—Tame ir dalykas, kad aš jų neturiu, anei vienam mėnesiui pragyventi. Bet palauk, nesistebėk, norėčiau aš pamatyti po tiek pat laiko pragyvenusį čionai, kiek tu pinigų turėsi?

—Bet vis tik šešeri metai, tai ne mėnėsis, ne du... Ir nieko neturėti...

—Labai paprastai... keturis metus Brazilijoje pragyvenau.

—Na tai kas?

—O tu žinai Brazilijoj pragyvenimą ir abelrai kas tai yra Brazilija?

Žinoti, tai žinau, bet prisipažinsiu, kad ne tiek jau daug.

—Tai ir sakyk. Iš pat pradžių, atvykus man Brazilijon ir nespėjus dar išlipti iš laivo apsupo mus emigrantus iš visų pusių darbdaviai. Pasiūlė jie mums gerą sąlygą prie ūkio darbų. Nieko mes negalvodami sėdome pas vieną darbdavį automobili ir nuvažiuavome dirbti. Patekome gilion provincijon į kavos plantacijas. Pradėjome dirbti. Darbas pasirodė mums labai sunkus ir nepakenčiamai karštas Brazilijos klimatas. Nusprendėme atsisakyti. Pranešus savininkui mūsų norą, gavome kiekvienas po keleta bizinų. Po to prasidėjo tikras pragaras: valgis koblogiausias, darbas sunkus, karštis neišpasytas. Dirbdami alpome, o po nakties už tai biziniais mus plakė, kaip tinginius. O apie guolį nei kalbos, kur nors po medžių šakomis, o čia įvairūs vabžiai ir nuo įvairių gyvačių pavojinga. Vienas iš mūsų galutinai susirgo ir mirė, ir mes pradėjome galutinai negaluoti. Štai kokia pradžia Brazilijos gyvenimo.

—Iš tikrųjų, baisi!

—Baisiausia! Su šuns gyvenimu nesulyginsi. Pradirbau tose baisiose sąlygose pora mėnesių. Paprašėme už darbą atlyginimo, o savininkas mums pranešė, kad mes esame dar jam skolingi už maistą, mažai dirbę. Po to, pritarau kantrybės ir nieko mums daugiau nepasiliko arba mirti Brazilijos laukuose arba bėgti. Po to įvykio savininkas pradėjo mus budriau žiūrėti, saugot, kad mes nepabėgtume. Bet vis tik vieną vakarą, pasitaikius geresei progai, palikę viską ką tikėtai turėjome pasileidome per laukus. Buvo tai nepaprastai sunki kelionė, tarė pažįstamas, per įvairius spygliuotus medžių krūmus, smiltynus ir kitus krūmokšnius, per naktį netoli tenubėgome. O saulei tekant savininkas su sūnumi raiti mus pasivijo. Netoli būdami, savininkas suktelėjo „sustok!“. Aš ir vienas mano draugas, sustojom, o trečias kuris mėgino dar bėgti, vietoje nušovė.

—Ot, prakeikti žmogžudžiai! —Ką, tamsta, Brazilijoj ponui savo darbininką nušauti, tai paprastas reiškinys, už tai jie jokios atsakomybės neneša, nelyginant kaip už šunį.

—Na kaip toliau?

—Toliau? Pirmučiausia išpliekė kailį mums, ir susigrąžino, o namuose vėl taip plakė, pakol sąmonės netekome.

—Baugu!...

—Ką ir bekalbėti! Pagulėjome kokį pusvalandį laiko pusgyvi, tik pravėrėme akis ir prie darbo pristatė. Taip mes ir kankinome pusgyvi apie pusmetį. Buvo tai gyvenimas aršiau katargos. Paskiau apie vėlykas savininkas parsivežė daugiau emigrantų. Mes truputį jautėmės laisvesni. Vieną tamsią naktį čiupome kiekvienas po arklį ir pabėgome. Abar niekas mus nesivijo. Prajojė apie pora dienų prijojome kokį tai miestelį. Jau iš tolo dirbtuvių aukštį kaminai matėsi. Manėme, kad tai bus kokios nors pramonės

centras, bet prisiartinus arčiau, pasirodė didelės anglių kasyklos. Pametę arklus emėmės už darbo, į kasyklas mus tuojau priėmė. Bežiūrint gavome po kirką, lope-tą, žibintuvą prie kaktos, ir įsileidome į šaktas. Naujas tai buvo mums gyvenimas ir kiek vėliau paaiškėjo, kad bėgdami nuo vilko pataikėme ant lokio.

Darbas šaktuose biurus ir sunkus. Oras karštas ir tvankus. Ventilatoriai kada veikė, kada ne. O akmens dulkių sūkurių... ir jomis žmogus kvėpuoja ir spiaudo. Dirbome dvi dieni po keturiolika valandų į parą ir trečią dieną aštuonias, kitaip negalima būtų išlaikyti. Šaktuose dirbome visai pliki, purvini, valgi pristatydavo į požemį. Darbą užbaigus, kai iškeldavo oran, akių negalima buvo praverti nuo skaisčių saulės spindulių, į ką mes būdavome tuomet panašūs, reikia tik išsivaizdinti. Juodi sutvėrimai su žibintuvais kaktose... biurus, net pamanyti. Ligą įgyti tokiose darbo sąlygose—bematant. Už tokį sunkų ir biurus darbą, rodos, mokėję nemažai, bet kas iš to? Buvo me priversti anglių kasyklų kompanijos namuose gyventi, valgyti, ir viską iš jų krautuvių pirkti. Jie už menkiausią daiktą iš mūsų plėšė kiek galėjo, taip kad uždario nieko nelikdavo. Visa, ką aš per tuos keturis metus uždirbau, tai šiaip taip apsirėdžiau ir vos tik kelionei iki Montevideo užtekau.

Išlipęs iš garlaivio Urugvajui, vėl pasijutau su tuščiais kišenėmis. Prisiėjo iš naujo pradėti gyventi. Tai matai, koks mano gyvenimas.

—Na, kaip Urugvajuje sekėsi?

—Ir ne kaip. Atvažiuojesi vasaros metu, ilgai be darbo nebuvau. Gavau darbą uoste. Daugiausia prisiėjo dirbti prie iškrovimo ir perkrovimo laivų. Nešiojau maišus ant sprando, galvos ir gana ilgą laiką. Čionai aš jau buvau sutrupęs keleta metų, bet atėjus rudenii, susirgau ir bemaž visą žiemą ligoninėje išgulėjau. Išėjęs iš ligoninės dar ilgą laiką negalėjau dirbti, buvau silpnas, —ilgindau į skolas. Paskui gavęs darbą pakol skolas gražinau atėjo ruduo ir žiema, o čia ir nuo darbo paluosavo. Prasėdėjęs mėnesį be darbo atvažiuoju čionai pažiūrėti, ir man rodos, kad bus tai paskutinis žingsnis mano gyvenimo.

—Nusiramink, drauguži, nebūk toks pesimistas; vis rasis kokio nors išeitis.

—Ką, tamsta, juokiesi iš manęs? Palauk, pagyvensi, pamatysi. Tu dar nieko nepatyrėi, vargo nematei...

—Atsiprašau! Aš dirbau ant gelžkelio labai sunkiose sąlygose, vis taip buvau išnaudojamas kaip jūs, anglių kasyklose.

—Taip, tamsta, čia išnaudojimas nežmoniškas. Iš kapitalo sląstų pasprukti darbininkui sunku. Tai yra prakeiktas oratinklis, kuris stipriomis varžomis laiko suvaržes visus darbo žmones ir čiulpią iš jų paskutinius syvus.

Bet, karštai tikiu, kad greit ateis laikas ir pavergtasis luomas nutrenks kapitalo jungą nuo savo pečių.

K. Auglis.

—Baugu!...

—Ką ir bekalbėti! Pagulėjome kokį pusvalandį laiko pusgyvi, tik pravėrėme akis ir prie darbo pristatė. Taip mes ir kankinome pusgyvi apie pusmetį. Buvo tai gyvenimas aršiau katargos. Paskiau apie vėlykas savininkas parsivežė daugiau emigrantų. Mes truputį jautėmės laisvesni. Vieną tamsią naktį čiupome kiekvienas po arklį ir pabėgome. Abar niekas mus nesivijo. Prajojė apie pora dienų prijojome kokį tai miestelį. Jau iš tolo dirbtuvių aukštį kaminai matėsi. Manėme, kad tai bus kokios nors pramonės

centras, bet prisiartinus arčiau, pasirodė didelės anglių kasyklos. Pametę arklus emėmės už darbo, į kasyklas mus tuojau priėmė. Bežiūrint gavome po kirką, lope-tą, žibintuvą prie kaktos, ir įsileidome į šaktas. Naujas tai buvo mums gyvenimas ir kiek vėliau paaiškėjo, kad bėgdami nuo vilko pataikėme ant lokio.

Darbas šaktuose biurus ir sunkus. Oras karštas ir tvankus. Ventilatoriai kada veikė, kada ne. O akmens dulkių sūkurių... ir jomis žmogus kvėpuoja ir spiaudo. Dirbome dvi dieni po keturiolika valandų į parą ir trečią dieną aštuonias, kitaip negalima būtų išlaikyti. Šaktuose dirbome visai pliki, purvini, valgi pristatydavo į požemį. Darbą užbaigus, kai iškeldavo oran, akių negalima buvo praverti nuo skaisčių saulės spindulių, į ką mes būdavome tuomet panašūs, reikia tik išsivaizdinti. Juodi sutvėrimai su žibintuvais kaktose... biurus, net pamanyti. Ligą įgyti tokiose darbo sąlygose—bematant. Už tokį sunkų ir biurus darbą, rodos, mokėję nemažai, bet kas iš to? Buvo me priversti anglių kasyklų kompanijos namuose gyventi, valgyti, ir viską iš jų krautuvių pirkti. Jie už menkiausią daiktą iš mūsų plėšė kiek galėjo, taip kad uždario nieko nelikdavo. Visa, ką aš per tuos keturis metus uždirbau, tai šiaip taip apsirėdžiau ir vos tik kelionei iki Montevideo užtekau.

Išlipęs iš garlaivio Urugvajui, vėl pasijutau su tuščiais kišenėmis. Prisiėjo iš naujo pradėti gyventi. Tai matai, koks mano gyvenimas.

—Na, kaip Urugvajuje sekėsi?

—Ir ne kaip. Atvažiuojesi vasaros metu, ilgai be darbo nebuvau. Gavau darbą uoste. Daugiausia prisiėjo dirbti prie iškrovimo ir perkrovimo laivų. Nešiojau maišus ant sprando, galvos ir gana ilgą laiką. Čionai aš jau buvau sutrupęs keleta metų, bet atėjus rudenii, susirgau ir bemaž visą žiemą ligoninėje išgulėjau. Išėjęs iš ligoninės dar ilgą laiką negalėjau dirbti, buvau silpnas, —ilgindau į skolas. Paskui gavęs darbą pakol skolas gražinau atėjo ruduo ir žiema, o čia ir nuo darbo paluosavo. Prasėdėjęs mėnesį be darbo atvažiuoju čionai pažiūrėti, ir man rodos, kad bus tai paskutinis žingsnis mano gyvenimo.

—Nusiramink, drauguži, nebūk toks pesimistas; vis rasis kokio nors išeitis.

—Ką, tamsta, juokiesi iš manęs? Palauk, pagyvensi, pamatysi. Tu dar nieko nepatyrėi, vargo nematei...

—Atsiprašau! Aš dirbau ant gelžkelio labai sunkiose sąlygose, vis taip buvau išnaudojamas kaip jūs, anglių kasyklose.

—Taip, tamsta, čia išnaudojimas nežmoniškas. Iš kapitalo sląstų pasprukti darbininkui sunku. Tai yra prakeiktas oratinklis, kuris stipriomis varžomis laiko suvaržes visus darbo žmones ir čiulpią iš jų paskutinius syvus.

Bet, karštai tikiu, kad greit ateis laikas ir pavergtasis luomas nutrenks kapitalo jungą nuo savo pečių.

K. Auglis.

—Baugu!...

—Ką ir bekalbėti! Pagulėjome kokį pusvalandį laiko pusgyvi, tik pravėrėme akis ir prie darbo pristatė. Taip mes ir kankinome pusgyvi apie pusmetį. Buvo tai gyvenimas aršiau katargos. Paskiau apie vėlykas savininkas parsivežė daugiau emigrantų. Mes truputį jautėmės laisvesni. Vieną tamsią naktį čiupome kiekvienas po arklį ir pabėgome. Abar niekas mus nesivijo. Prajojė apie pora dienų prijojome kokį tai miestelį. Jau iš tolo dirbtuvių aukštį kaminai matėsi. Manėme, kad tai bus kokios nors pramonės

barzdą, nerimaujančiai žvalgėsi. Prisirinkus keliatai desėtkų žmonių, muzikantai užgriežė ant armoniko ir birbynės Lietuvos budelių gimną. Konsulas davė ženklą visiems stoti; atsistojo jo bėrnas ir keliatas fašistinių gaivalų. Didelė didžiama publikos nepasijudino iš vietos.

Konsului iš gailėsčio iš nosies iškrito ant barzdos koks-tai skystas žalias daiktas, kurį jo bėrnas ištraukęs iš kišenės nosinę, nubraukė.

Po gimnui prasidėjo vaidinimai. Vaidinimas pritaikytas fašistų amatui: „Broliūdys...“ Fašistų bėrnas Balčiūnas vaidino to veikalo svarbiausią rolę, pasitūrin-tis buožė, o trisdėšimt penkių metų rudaplaukė senmergė Indulaitė vaidino Balčiūno žmonos rolę.

Paėmiau šiuos tipus, kaip fašistų „žvaigždės“, kurios niekad nešvietė, tamsios kaip pečiaus padas.

Apie jų vaidinimą išvada gali būti tik štai kokia, nežiūrint, kad šie tipai vaidino savo roles:

Jaučiai užvyti ant scenos daug geriau būtų atlikę katinų roles, negu kad šios „žvaigždės“.

Nusileidus uždarangai, nusivertė nuo scenos režisierius, Mislerio kontoros tarnas Pagirys ir publikai pradėjo aiškintis, kad jis yra geras režisierius, sugeba įeiti į kiekvieną rolę. Kas tai iš publikos jam pastebėjo, kad jis daugiau žmonėms su savo režisūra nesirodytų. Bet jis, vistiek nesiliovė žmonėms lindęs į akis, reklamuodamas savo augštą talentą, iš ko visi susėmę pilvus juokėsi.

Man besėdint kedėje pasigirdo koliojantis balsas. Atsisukau, ugi žiūrau, fašistų laivas kanagoja dr. Žigą, kam tas platina prieš fašistinę literatūrą. Mat, dr. Žigas buvo atsinešęs punda „Rytojus“,

Tapa 4 puslapy.

Šalin Tamsa

Šalin tamsa iš mūsų tarpo! Šalin skriaudas! Iai žina melas! Gyvenkim broliai sutikime Jau sąmonėms tegul bus galas.

Rankas vieni kitiems ištieskim, Aplink „Rytoją“ susispieskim—Ateitį šviesią budavokim, Visi, kas gyvas, dārban stokim.

Kas rankpelnis, prislėgtas vargo Tegul nemiega, bet kovoja; Į Apšvietos Draugiją stoja Už vadą imas sau „Rytoją“.

„Rytojus“ namo Fondą remkim Į ateitį šviesią žengkim. Plepalais meuziimdinėkim Visi prie darbo prisidėkim.

Rečiau lankykim „atmasiną“ Negerkim „šnapsą“, alų, vyną, Verčiau centus tuos sutaupykim Jais savo spaudą palaikykim.

Po-to, draugai, nesigailėsim Kaip stiprią spaudą mes turėsim; Kasdien „Rytojus“ mus lankys Kovot su priešų išmokims.

Vargo Ašara.

Visų žiniai

Išgijus Bendrovei mažąją spaudos presą, priimami smulkūs spaudos užsakymai.

Pasiūlom visoms darbininkų organizacijoms ir pavieniams asmenims, reikalingus daiktus užsisakyti pas mus.

Mes galim atspausdinti vakarams ruošti programas, pakvietimus, vizitines korteles, laiškus, ect., ect.

Darbą atliekame greit, gražiai ir pigiau, kaip kitur. Kreiptis Puenteito 2333, dep. 2 Buenos Aires.

Fašistų vakaras

Parėjęs iš fabriko radau laiškanėsio atneštą laišką, kuriame atplėšęs radau skelbimą, kad fašistai ruošia 23 liepos vakarėlį.

Reik'a eiti, manau sau, pažiūrėti, kiek čia tų fašistų yra ir kaip link jų atsineša lietuviška publika. Kuomet nuėjau buvo lygiai 10 v. vakaro. Publikos priskaiciau su visais man žinomais fašistais 50.

Vidury salės sėdėjo p. konsulas ir kasydamas sėdėję nušepusę

Rytojaus B-vės pirmo visuotinio pajininkų ir atstovų susivaižavimo Protokolas

(Tąsa nuo 2-o puslapio)

savaimi išnyks. Drg. Obeliūnas sako, kad sulig draugų Rozaričių nuomone laikraščio kryptis gera, bet pageidaujama netalpinti asmeniškų ginčų ir šurkščų išsireiškimų. Drg. Graibus kalba už laikraščio populiarumą; kad būtų populiarius, reikia panašios rūšies raštus visuomet talpinti toj pačioj vietoj, būtent: pirmame puslapy talpinti telegramas, antrame — užsienio žinias, trečiame — vietines žinias, ketvirtame — satyros straipsniai, diskusijos, pranešimai ir skelbimai.

Drg. J. Mainionis varde „Aušros Žvaigždės“, „Rytojaus“ kryptį užgyrė, tik pageidauja, kad „Rytojaus“ dar būtų laikraščio eksperimentas geriau sutvarkyta. Drg. Graibus pasiūlymo populiarizuoti laikraštį priimtą, ir kad vienos rūšies raštai būtų visuomet talpinami toj pačioj vietoj. Laikraščio turinį susivaižavimas užgyrė.

Pagaliaus, nekurie pasiskundė, kad redakcija netalpina jų prištų korespondencijų; Br. Švedas aiškina, kad nevisas prisųstas korespondencijas galima talpinti, girdi, prisųstia tokių korespondencijų, kuriose spindi begalinis asmeniškumas, užgauliojimas ypāt ir patsai daikto aprašymas kartais suteikia abejotina išvaizdą. Drg. Graibus kalba, jei tarpe pajininkų randasi nepasitinkinčių. Red. Komisija, siūlo visas prisųstas Redakcijai korespondencijas arba svarbesnius laiškus peržiūrėti Lit. Komisijai, o ji numatys kas galima talpinti, kas — ne, ir kaip pereis atsųstas raštas per kelių rankas, tai visiems bus labiau patikima. Įnešimas priimtas, kad talpinamosios korespondencijos turi būt ženklinašos Lit. kom. rezoliucija ir tuomet redaktorius tokius raštus talpina.

7) Redaktoriaus ir B-vės Valdybos nominacija.

Pirmiausia svarstoma redaktoriaus klausimas. Drg. Venckūnas plačiai ir aiškiai išdėstė, kad redaktoriaus negalima nominuoti; priežastis tame:

Jei redaktorių išrinksim metams ir po nekurio laiko pasirodys netinkami, visvien prisieis ji laikyti metus laiko; reikia sutvarkyti taip, kad netinkamą redaktorių galėtume prašalinti, kiekvienoj valandoj. Drg. Ivoškevičius pasiūlo surasti redaktorių Lit. komisijai ir kad surasti tokių žmogų, kuris atitiktų tam darbu ir būtų ideališkas komunistas. Pasiūlymas 30 balsų, prieš 3, priimtas. Redaktoriui alga pavesta nuskirti Kontrolės komisijai.

Seka valdybos nominacija. Į pirmininkus slaptu balsavimu kandidatais išrinkta d. d. Venckūnas 22 bals.; Graibus 2 bals.; Baltušninkas 2 bals.; P. Stalioraitis 3 bals.;

Obeliūnas 1 bals.; Bieliauskas 1 bals.; Jonika 1 bals.; Kaikaris 1 bals.; L. Bernota 1 bals.; L. Švedienė 2 bals. Viso į pirmininkus pastatyta kandidatų 10.

Kandidatais į sekretorius slaptu balsavimu išrinkta d. d. Graibus 9 bals.; Baltušninkas 3 bals.; Jurgelaitis 3 bals.; P. Stalioraitis 4 bals.; Staškauskas 2 bals.; Kaikaris 2 bals.; Žebrauskas 2 bals.; L. Švedienė 2 bals.; Kaminskas 1 bals.; Bieliauskas 1 bals.; Malinauskas 1 bals.; Sipavičius 1 bals.; Gurskis 1 bals.; Jonikas 1 bals.; Br. Švedas 1 bals. Viso į sekretorius pastatyta kandidatų 15.

Kandidatais į išdininkus slaptu balsavimu išrinkta d. d. Undraitis 26 bals.; Pilkauskas 2 bals.; O. Undraitienė 2 bals.; Jonika 1 bals.; P. Stalioraitis 1 bals.; Sipavičius 1 bals. Viso į išdininkus pastatyta 6.

Kitas komisijas pavesta išrinkti sekančiam pajininkų susirinkimui.

8) Konstitucijos, vadovavimo įstatymų ir B-vės politinis klausimas.

Konstitucija užtvirtinta vienas, o B-vės pagrindinis tikslas paliekamas tas pat, laikraščio ir kitos proletariškos literatūros leidimas. Nutarta ekonominis B-vės stovis skelbti per „Rytoją“ kas trys mėnesiai.

LDADPA-1os kuop. atstovė Undraitienė prašo paliuosuoti ją iš posėdžio, nes esanti suvargusi; atsisveikindama linki susivaižavimo dalyviams testį darbą. Taip gi apleidžia susivaižavimą LDADPA-4os kuop. ir „Vargdienio“ atstovai, linkėdami „Rytojui“ nenukrypti nuo 3 Internaciomo principų ir linki ateity B-vei dar energiau dirbuotis.

9) Užtvirtinimas Spaudos Preso ir Namų Fondo.

Paketus si klausymą, susivaižavimo dalyviai neleido nei diskusuoti, vienbalsiai užtvirtino ir visi pageidavo šį darbą stumti pirmyn. Drg. Venckūnas aiškindamas Spaudos Preso ir Namų Fondo reikalingumą, pridūrė, kad B-vė turės įsigyti lotą ar du pajūry žemės, del vasaros laiku praleidimo laiko ir turės įsigyti netoli Buenos Aires daržovių plantaciją, nes turint savo klišą, daug jame susivartos daržovių, kurias nuo perkupčių imant brangiai atsieina. Ši nuomonė užgirta.

10) Santykiai su kitomis organizacijomis.

Su kitomis darb. organizacijomis politiniuose ir ekonominiuose klausimuose sutarta eiti bendrai. Spaudos Preso ir Namų Fondo darbų plano sudarymui LDADPA kuopos, „Aušros Žvaigždė“ ir „Vargdienis“ skiria po vieną arba du atstovus.

Nutarta surengti del „Rytojaus“ B-vės maršrutą; laikas pavesta nuskirti B-vės valdybai ir apie tai išgarsinti per „Rytoją“. Sumanymas vienbalsiai priimtas.

Sekančiam pajininkų susirinkimui pavesta išspręsti nebaigti svarstyti p. p. 11, 12, 13, 14.

Uždarant susivaižavimą d. Mainionis pasiūlė, kad „Rytojus“ sekančioms 1928 metams išleisti lietuvių kalboj viduiniio formato kalendorių. Sumanymas užgirtas griausmingais delnų aplodismentais ir vienbalsiai priimtas.

Drg. Venckūnas uždarant susivaižavimą dėkavoja atstovams ir pajininkams už taip skaitlingą atsilankymą ir už nuveiktus darbus.

Kupinį entuziazmo susivaižavimo atstovai ir pajininkai broliška spaudžia kitiems ranką ir linki vieni kitiems nenuilstamai dirbti, dirbti del dirbančiosios klasės pasiliuosavimo — del komunizmo.

Susivaižavimas užsibaigė 20 v.

V. Venckūnas

Susivaižavimo pirmininkas

J. Graibus

Susivaižavimo sekretorius.

Fašistų vakaras

Tąsa nuo 3. puslapio

„Laisvės“, „Vilnės“, ir „Raudonojo Artojaus“, ką iki vienas ekzemlioriui ir pasisekė išparduoti. Publika, kiek pastebėjau noriai pirkto minėtus laikraščius, kas fašistams begalo gadino ūpą.

Pagaliaus, konsulas pasišaukęs savo berną ir dar keliatą gaivalų, padarė posėdį: tarėsi kaip išmesti iš salono už platinimą literatūros d. Žiga, tik, matomai pasibijojo publikos, kuri neįtikėjo, kad fašistams prielanki ir jie pasitenkino tik iškoliojimu d. Žigienės, kad jos vyras nieko nepaisydamas išdrįso platininti jų vakarely priešfašistinę literatūrą.

Kuomet užsibaigė „vaidinimai“, tuo balkono pasipylė virš publikos galvos lapeliai, priešfašistiniai atsišaukimai.

Publika lapelius išgaudė ligi vienam, kas galutinai fašistus demoralizavo: konsulas su savo bernu isterikos apimti lakstė iš vieno kampo į kitą ir pagaliaus kur-tai pasislėpė, bijojo, kad neužduotų kas per galvą.

Pagaliaus atėjęs Balčiūnas apskelbė, kad visi nebolševikai eity į valgomąją salę, vakarieniauti. Su visais „artistais“, ir „žvaigždėmis“, radosi apie 20 savanorių.

Visi susėdę aplinkui didelį stalą pradėjo vakarieniauti. Balčiūnas, kaip fakyras, pradėjo rodyti stebuklus: nosinę suglamžydavo ir aktyvaudoje vakarieniautojų kišenėje paslėpdavo ir išvertė kišenę visiems rodydavo, bet nosinės nesimatydavo. Aš susijodmavau patirti jo fakyrišką išsilavinimą, užėjus iš užpakalio, žiūrau. Ir žino, ką pastebėjau? Ugi Balčiūnas nuleidęs rankas po stalų, nosinę įmesdavo į salę jo sėdėjusios rudaplaukės senmergės sterble, o ta tuom kartu užsigrėždavo ir už Balčiūno nugaros pasilenkdavo taip, kad jos veidas susilygindavo su Balčiūno dūgnine ir skepetaitę paslėpdavo Balčiūno užpakaliny kišenėje. Konsulas neatsigėrėdamas Balčiūno štukomis rankomis plojo katutes ir vis pasviręs prie šalės sėdėjusio jo berno, tvirtino, kad lietuvių tauta gali didžiulis turėdama tokių mokytą žmogų, kaip Balčiūnas, kuris taip moksliskai gali paslėpti kelnų klyne nosinę.

Po vakarienės Bal. pareikalavo nuo vakarieniavusiųjų po dvi pezas. Kilo triukšmas. Visi protestavo, kam jie kvietė vakarieniauti, jei dabar reikalauja po dvi pezas, kuomet už tuos pinigus visur galima pavalgyti, ča ir skaniau. Galų gale vis iš kai kurių išreikalauta po dvi pezas.

Paryčiu fašistai plūsdami bolševikus ir fašistams neprielankę publika, išsiskirstė

Šiuomi pranešama, kad „Rytojaus“ B-vės eilinis susirinkimas įvyks 7 rugp. 1927 m., 2 v p.p.; Puentequito 2333 d.2 Bs Aires

Šiame susirinkime bus aptariama svarbūs dalykai. Taipgi bus baigiama svarstyti iš Susivaižavimo dienotvarkės keturi punktai.

Todel visi pajininkai, būtinai dalyvaukite susirinkime ir nesivėluokite, ateikite nurodytu laiku.

Skaptukas

Draugail

Rašau laiškus, prašymus ir duodu įvairius patarimus. Bedarbiams veltui, o šiaip už mažausią atlyginimą.

Calle 25 de Mayo Nr. 762. Auglis.

JEI NORITE PASIŪSTI PINIGUS I LIETUVĄ UŽ PIGIA KAINĄ DOLERIAIS, KREIPKITES I

INTERNATIONALE

Viktoria 1173

Buenos Aires

korespondentas

PRAMONĖS IR PREKYBOS BANKOS PRAGOJ

Siunčiame Dolerius į Lietuvą ir kitus kraštus už daug pigesnę kainą negu kitos įstaigos.

Priimame pinigų apsaugon, mokamė 4% metams, pinigų gražiname ant kiekvieno pareikalavimo klijento be jokių užtrūkdymų. Pardudame laivakortes į Lietuvą arba iš Lietuvos numazintomis kainomis ant patogiausiu ir greičiausiu laivų.

Laiškus iš Lietuvos galima adresuoti ant mūsų antrašo kuriuos priduosime greitu laiku į gyvenamąją vietą

Internationale

Viktoria 1173

Buenos Aires

Šioje įstaigoje galima susikalbėti ir lietuviškai

Kas žinote apie juos, malonėkite pranešti žemiau paduotu mano antrašu.

Magdė Sakalauskienė
332 Morris Ave., Cudahy Vis.,
U. S. A. Estados Unidos (Nort Amerika).

Šiuomi pranešama, kad sekmadieny, 31 liepos š.m., 3v.p.p. įvyks LDADPA-1os kuopos eilinis narių susirinkimas; Puentequito 2333 dep.2, B.-Aires.

Staneika

Šiuomi pranešama, kad sekmadieny, 31 liepos š.m. 1v. p.p. šaukiamas LDADPA-7-os kuopos eilinis narių susirinkimas; calle Leandro-Alem 1640, 2 aukštas, Dock Sud.

Kviečiama atsilankyti nurodytu laiku ir prašome, kad kiekvienas narys ateidamas atsivestų naujų draugų ir draugių, prisirašymui prie mūsų kuopos.

J. Stakenas

Kp. sekretorius

Batsiuvys A. Čerņauskas

Calle Paraguay 5134, dep. 2; Palermo, B.-Aires

Užsakymus padarau puikiausiai; sutaisau senus; darbą garantuoju. Kviečiu gerbiama lietuvišką publiką atsilankyti pas mane ir jūs tuomi persitikinsite, kad pas mane steliuotas apavas yra daromas iš puikiausios medžiagos ir pigiau kaip kitur.

Visi šaukia pezų stoka, O taupyti jų nemoka. Bet tam yra geras būdas: Reik dėvėti batus drūtus, Batus drūtus ir gražius. Todel nieko jū nelaukę Greitai maukit pas Čerņauska.

BROLI

SESUTE

DARBINIKAI

JAU LAIKAS UŽSISAKYTI

RYTOJUS

RYTOJUS yra pirmas ir vienintelis lietuvių darbininkų laikraštis Argentinoj.

RYTOJUS suteikia iš viso pasaulio žinių, ir dažnai pasipuošia karikatūromis ir paveiksiais.

Patogiausia už laikraštį siūsti pinigus, ligi 3 pezų, apdraustuose (certificado) laiškuose „Rytojaus“ vardu ir jo antrašu: Puentequito 2333, Dep. 2, Buenos Aires.